

РЕШЕНИЕ

№ 123

гр. Нова Загора , 01.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – НОВА ЗАГОРА в публично заседание на трети ноември,
през две хиляди и двадесета година в следния състав:

Председател: РОСИЦА С. НЕНОВА

Секретар: Мария М. Димитрова

като разглежда докладваното от РОСИЦА С. НЕНОВА Административно
наказателно дело № 20202220200313 по описа за 2020 година

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Постъпила е жалба против Наказателно постановление №20-0306-000124 от 07.02.2020г. издадено от началник сектор към ОДМВР Сливен, РУ Нова Загора упълномощен с МЗ 81213-515/14.05.2018год. с което на С. Д. Г. с ЕГН ***** с адрес гр.Нова Загора, ул.Добруджанска 61 е наложено административно наказание глоба в размер на 2000 /две хиляди/ лева за нарушение на чл.9, ал.3 от ЗДВП, на основание чл.178, ал.1, т.8 от ЗДВП.

Жалбоподателя моли наказателното постановление да бъде отменено. Оспорва НП тъй като било издадено при съществени нарушения на процесуалните правила и на материалния закон. Твърди се в жалбата че жалбоподателя Г. не е нарушил нормата на чл.9 ал.3 от ЗДВП и чл. 178 ал.1 т.8 от ЗДВП тъй като същият не е въвеждал нова организация на движението както е посочено в АУАН и издаденото въз основа на него наказателно постановление.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител и не ангажира доказателства, нито становище по същество за законосъобразност на атакувания административен акт.

В съдебно заседание жалбоподателя не се явява лично, представлява се от пълномощник адв. П. А. от АК Сливен, който поддържа жалбата на изложените в нея основания. Излага довод, че не е организацията на пътя не е променена тъй като се касае за обособен паркинг от години и това дали е поставял предмети обособяващи парко -място не променя организацията на движението.

На следващо място счита че се касае за маловажност на случая по чл.28 от ЗАНН и е следвало тъжителят да бъде предупреден, устно или писмено че при

повторно нарушение ще му бъде наложено административно нарушение.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, изхожда от легитимирана страна и е насочена срещу подлежащ на обжалване акт, поради което се явява процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е основателна.

От събраните в хода на съдебното следствие доказателства се установи следната фактическа обстановка:

Жалбоподателя бил наказан за това, че на 27.01.2020 година, около 14:38 часа в гр.нова Загора на ул. „Петко Енев“ до номер 56, срещу хотел „Рио“ е поставил 2броя антипаркинг скоби без издадено разрешение от собственика или администрацията управляваща пътя.

Горната фактическа обстановка се установява от събраните по делото писмени доказателства: АУАН и Наказателно постановление с разписки за връчването им, свдение, писма до и от Община Нова Загора, Разпореждане от 27.01.20год. на МВР за премахване на 2бр. антипаркинг скоби, разрешение за ползване издадено от Община Нова загора на имот- общинска собственост от които е видно че „Колор“ ЕООД е заплатило за паркинг пред хотел „Рио“ на ул.Петко Енев след депозирана молба за разрешение още от 2015год. и заплатени съответни такси за 2015,2016, 20120год. платено на 30.01.20год., справка нарушител. В подкрепа на писмените доказателства са и гласните доказателства, а именно показанията на св.Т. С. Т. съставител АУАН, които съдът кредитира като единни и безпротиворечиви и напълно кореспондиращи с писмените доказателства по делото.

На база така установените фактически обстоятелства, след преценка на събраните доказателства, обсъдени поотделно и в съвкупност, съдът намира следното от правна страна:

Видно от приложената Заповед Наказателното постановление е издадено от компетентен орган, в кръга на службата му и в предписаната от закона форма. При издаване на АУАН са спазени императивните разпоредби на чл. 42 от ЗАНН и формално съдържа всички реквизити.

Настоящият съдебен състав възприема описаната в АУАН и НП фактическа обстановка и намира, че същата се подкрепя по недвусмислен начин от събраните по делото доказателства. На първо място и жалбоподателя фактически не оспорва своето деяние, като изтъква доводи за мотивите му.

Поставянето на предмети или извършването на дейност в обхвата на пътя, несвързани с предназначението му, може да става само след разрешение от собственика или администрацията, управляваща пътя.Извършване на горното действие е запретоно от нормата на чл.9, ал.3 от ЗДВП и жалбоподателя Г. е сложил предмети на пътя/анти паркинг скоби/, но по този начин не е затруднил движението по пътя тъй като това място от години е обособено за паркинг и и поставянето на анти скоби паркинг непроменят движението, тъй като дали ще ги има или не, мястото е обозначено като паркинг и движението е обособено по определен начин. Съдът счита

че с поставянето на тези предмети не е променена организацията на движението, още повече че видно от представените доказателства по делото Г. е заплащал за място за паркиране през годините и имал разрешение за поставянето на тези предмети и въпреки че за периода на извършване на нарушението няма такова съдът с оглед по-късното плащане за 2020 година счита че е възможно закъснение или объркване в началото на годината отстрана на платеща, т.е. деянието е неумишлено и маловажно.

Съдът разглеждайки делото намира че неправилно наказващия орган е определил санкционната норма тъй като с поставянето на анти паркинг места на обособен паркинг, жалбоподателя фактически не е променил организацията на движението, без съгласуване с органите на Министерството на вътрешните работи и администрацията, стопанисваща пътя.

В случая наказващия орган е преценил като нарушена нормата на чл.178, ал.1, т.8 от ЗДВП, което не отговаря на извършеното нарушение, тъй като Г. не е въвеждал нова организация на движение. Деянието му може да бъде санкционирана по норми от други закони, но няма как да му се вмени, че самоволно е въвел съвсем друга организация на движение. Последното деяние, означава слагане на знаци, светофарни уредби, пътна маркировка и т.н., което Г. не е сторил, имайки предвид че мястото от години до сега ноторно известно като факт на съда е че е обособено на паркинг и към настоящия момент жалбоподателя Г. видно от представените доказателства/платено на Община Нова Загора/ е получил разрешение за парко –място, т.е. не е налице състав на извършеното нарушение.

Като е определил неправилно санкционната норма наказващия орган е издал едно незаконосъобразно наказателно постановление. Поначало нарушителя е правилно определен, няма нарушения в хода на административно наказателното производство, но неправилното приложение на материалния закон в лицето на санкционната норма влекат незаконосъобразност на наказателното постановление.

Мотивиран от гореизложеното, съдът на основание чл. 63, ал.1 от ЗАНН

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №20-0306-000124 от 07.02.2020г. издадено от началник сектор към ОДМВР Сливен, РУ Нова Загора упълномощен с МЗ 8121з-515/14.05.2018год., с което на С. Д. Г. с ЕГН ***** с адрес гр.Нова Загора, ул.Добруджанска 61 е наложено административно наказание глоба в размер на 2000 /две хиляди/ лева за нарушение на чл.9, ал.3 от ЗДВП, на основание чл.178, ал.1, т.8 от ЗДВП като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

Решението подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му пред Административен съд гр. Сливен по реда на АПК.

Съдия при Районен съд – Нова Загора: _____